

Jag kommer inte ihåg att vi skulle flytta eller när vi flyttade från Nordenskiöldsgatan 15.

Men jag minns att jag stod utanför uppgången på Bankogatan 39 i Högsbotorp.

Med stora ögon iakttog jag flyttbilarna som kom med möbler och kartonger som bars in i de olika uppgångarna.

Inom någon månad var vi ett 15-tal flickor i ungefär samma ålder medan pojkarna bara var två. Snabbt lärde vi oss varandras namn och vilken trappuppgången av de fem var och en bodde i.

När alla flyttat in så riktade vi blickarna till "Gula Faran" det höga huset med byggställningar där saker hissades upp eller ner. En dag i veckan kom panncentralsgubbarna och bytte soptunnor i skåpen vi varje uppgång. Traktorn hade en släpvagn efter soptunnor som skramlade när de var tomma. Soptunnorna stod i skåpen vid varje uppgång. Soppåsarna vi slängde i trappuppgångens sopnedkast.

När gatorna anlades var vi där och tittade. Gubbarna grävde groppar. Ibland fråga de om vi ville ha lera. Oh, vad vi blev glada. Vi gjorde vi gjorde skålar och figurer av. När de torkat målade dem med vattenfärg men de blev till vår besvikelse inte fina. Desto mer spännande var det när gatorna skulle asfalteras. Då kom stora lastbilar och en massa gubbar. Men min pappas de hetter gatuarbetare. Det rök och luktade lång väg. De sprutade het asfalt på underlaget och ropade "Kom inte för nära" och "Trampa inte på asfalten". De slängde på grus och en stor ångvälten körde fram och tillbaka. En del mammor var inte glada, kläderna luktade men min mamma sa, häng ut kläderna på balkongen.

Axel Dahlströms torg var inte klart. Inköpen fick göras på Riksdalersgatan. Jag hade en lillasyster som var knappt ett halvår. Mamma visade mig var Konsum låg. Sedan fick jag traska upp för backen med väska och en lapp med saker jag skulle handla. Det var inte som på Nordenskiöldsgatan affärer man väntade på sin tur och handlade över disk. I affären fick man ta en korg och hänga upp på en ställning med hjul och hänga väska bredvid. Sedan gick man runt och plockade ner varorna i vagnen. För det mesta kom jag ihåg vad jag skulle köpa. Men hittade jag inte varan så fick jag visa lappen för farbrorn som ställde upp varorna. Inte var det roligt att släpa hem varorna. Det blev lättare när Axel Dahlströms torg öppnade, det låg närmare.

Vi var nyfikna på torpen, villorna uppe i backen. Och där upptäckte vi att det växte blåbär som vi plockade. Jag var van vid höga hus så det var spännande med radhuset bakom som låg bakom vårt hus. Det var tjänstebostäder för personal som arbetade på LV6.

Annette Cegrell-Sköld. 2021